

409
II

Kelewis, Karaliaucziuju
kas Utarninką isbūdams,
kastoj, ant bile fokia Pusto
apšieliotas, su Pušpinin-
geis ant Bertainio Metū
5 Egr.

Kelewis

Apsakimū Šaliniai i Kez
lewi kastoj po 2 Egr. u-
kojng, smulkeis Kastais
isdrufawotą Gile. Gros
matas reik sen atrabtyti:
Worder-Rossgarten
№ 5.

Karaliaucziiaus Brollams Pietuwiniukams Zines parnešgas.

Bro. 2.

Karaliaucziuje, 9. Januariju.

1872.

2. Nedėlbienėje po Šmirtingųjų Szwentės.

Ewang. Jona 2, 1-11. Grom. Rym. 12, 7-16.

Dar mes žinom, Merū Pradžioj ir esame tikt
lyg kaip per Merū Štenst perženge. Ka tas mums
parneš tai ne žinom. Ale tai žinom, kad mes War-
gū Dauboje waifšeziojam lyg kaip Ateiwjei fokioj swe-
timoj Žemej, o todel ir galim tikėtis ir hime Mere
Wargū sulaukė, wiens sioliu kits kitoku Budu. Bei
labjausę Wargūse haudo Gundytojis ant Daugun
Keliaucziujū sawo ugingasės Strielas, o ant
antrės Pusės Swiers ant jų weizd žnairiomis Aki-
mis aštriey dabodams, hau jis prie jų ne ko raštu,
kas peiktina ir islojotina butu, jeib jis ant jų Pakly-
dimū nurodydams Kristaus paties Warda paniekinti
ir ispeikti galėtu. Kaip ezion Kristezionis geriausęy
galės ant tikrojo Kelio isfūlaitytis? Mes atšakom:
kitaip ne, kaip wis ant Diewo Žodzio Szwiesės nu-
žwelgdams; ta jam aiskiey Keli rodo, kuriom waif-
šeziodams Žmogus wisas Dusiės Priegadas mielay
gali iswengti. Ir is musū žendieniškos Gromatės
šwieczia mums tokie šwiesus Keli rodantieje Szwie-
sės Spindulie. Kas ant tū dabodams sauruju Keliu
keliauja, tas ne paklys, tas sawo Naštą panešti tri-
mos, tas Welnio Apjūku ne pastos, bet galiausęy
i sawo dangiškaję Tėwisę pareis.

Szwiesiausyfis hitū meilingųjų Spinduliū musū
Gromatoj yra Raginimas ant Wiernybės. Wislab,
ka tu tikt darai, tai daryk is Tikro ir is wiernės
tikrės Szirdies ir su Pristatymu wisos sawo Eylės.
Nesa sudnoj Dienoj Wiešpats Samūšius ne klaus,
kiek didziū Darbū tu arba tu istaisie, bet wienat ar
tu tikray wiernas buwai? Ar tu wislab tai, ka tu
darei arba ant ko tu pawadintas buwai, ir wiernay
allikai to n'atibodams, ar tawę Žmones mate ar ne
mate, wienat sawo aušeziausimjam Wiešpacziui itif-
ti pašprowodams. Ar tu wiernay mylējei pirmjau-
sęy sawo Diewą ir Iškanytoji minau ne sawo Nau-
dos deliey, idant tawo Wiešpats taw tawo Meilę wēl

atlygintu, bet tą Meilę žirdingay mylēdams, kuri
tawę pirma mylējusi? Ar tu hitą Meilę mylējei,
wiernay ir žirdingay jau ir tada, kad ji taw Wargū
Brastą dawe bristi arba sunku Kryžiu nešioti. Ar
tu ir sawo Arthmą wiernay mylējei kaip sawe pati,
auštesniji kaip ir žemesniji, bagotaji kaip ir Ubagė-
li, Prieteli kaip ir Neprieteli ne weidmainūdams, ne
sawo Garbės arba Winingės jėškodams, bet is ti-
krės wiernės Szirdies? Taip tawę Wiešpats klaus
ant tawės kaip ant sawo Tarno Užweizdu starytojo
Sudą laitydams. Ger taw, kad tu ant tū Klausymū
ne privalysi nutikti. Tada Wiešpats taw šakys:
Ej tu geras, ir wiernas Tarne, tu ant Majo wiernas
buwai, aš tawę ant daugio starysiu; icik i sawo Pono
Linksmųbe. Amen.

Ytreikštoji Ciecoryste,

lyg is wisokiū maziū bey didziū Sklypū margay susta-
tyta budama, kaip ney jokia kita Waldonyste, jau po-
wisam ne nor sulaihyti, o wisas Taisyimas bey gu-
driausas Lopyjimas tikt wis tam Kartui te nusidūda ir
wis is Naujo praded irti. Todel šioje Dienoje ant to,
kas ten nusidūda, ne tiktay ytreikštieje Žmones, bet
jau dabar ir wisa Ciropa su didziū Padabojimu ogi
kone ir su Rupeščieis nužwelgia. Po to, kaip Wen-
grū arba Ungarū Žeme daugiaus Walnybės igijo nūg
Ytreikio Ciecoriaus, kursai jos Karaliumi ypacziey tu-
rejo wainitoris dūti, jos paczios pašdarytoju Jokanu
waldyti te dūdas ir dabar su ytreikštaję Ciecoryste
lyg ju fokiu plonu Sulū surišta tiera, taip dabar ir
fitos jos Žemikes bey Gimines tokiosjau Walnybes
prašo ir taje igyti wisaiy šlyjas. Tie Žmones sako:
Kas Wienam Tiejybe, ir Kitam taipjau tur geloti; kad
Ungariškijeje walni pastoj, kodėl ne ir mes? Taip
kalba dabar su didziū Žnirtimu ypacziey Bėmu Žmo-
nes, o labjausęy ana nepakajojanti, su Wofieczieis po-
draugiey gyvenanti, ale su žeis ne sutinkanti Gzekiū
Giminė, kuri wofiskay „Gzechen“ wadinama. Ir jie
to atsimena, kad jų Žeme Senowės Gziese walna Ka-

rašyte būvusi ir išprašo tų paczių Privilegijū, kurias Vengrai jau laimėjo. Ciecorus jau ir wis po Mazumą jiems naujųū Valnybju pažadėjo bey primeljo, ale to jie ne pasifkadinās, bet mažaji Pirštą nurėdami wijos Rankos prašo. Jau ir jie sawo Ciecoriu ne Ciecorum, bet Bėmū Žemes Karaliumi pradeda wadinti. Ale tai dar ne wiñ Nepakajojantieje. Tos paczios Valnybes bey tokio silpno Sukibimo su ytreikiškaje Ciecoryšte prašo ir Merai (Mähren), Galycjonai, Lenkai, Kroat, Slowakai ir titi. Iš to randās wieni Margumynai bey Sumišimai, o Ciecorus Francas Jozepas pilnās Kupecziū budams ne ant Roziū sed. Diden išmintingay jis padare, kad jis jam ant ėirdingo Susiwienjimo prisulhtaję wiernaję Ranka musu Ciecoriaus Wilhelm nutwėre.

Pirm Triumpo Bėmū Ministeris Grows Hohewart už Gzechus stowėdams su Stiprumu ju Prāšymus prie Ciecoriaus atfartojo, ale Beystas, Ciecoryštes wyriausysis Ministeris arba Kanclerus, twirtay tiems Prāšymams prisistenge. Wisā Žeme laufe ir dabojo ant to, ka Ciecorus darys. Neša abu Ministeriu, Beystas bey Hohewart, lygiu Gziesu Paleidimo iš Urėdo buvo prašusū, jeygu jū Padawadyjimai, nišpildyti taptu. Diena 27 tojo Oktoberio išreikše Ciecoriaus Apšėmimā, jisai bėmiškaji Ministeri paleido, o Kancleru palaife ir jo Padawadyjimā priėme. Gzechai iš Apmaudo putawo, ale jie taczian ir weif wėl nutyfo.

Weif po to nusidawe, ka nieks ne buvo dumojės. Swiets laife Growā Beystā per Laimėtoji, o wotifkoji Partije rykawo. Ale per wisā czelā Nedelę ne wadinino Ciecorus ši wyriausyji sawo Žemes Urėdininka, ney wiēna Syfi pas sawe, o ant Galo jam sekancze Gromat uisruatino:

Wielis Grows Beyst! Ant Jusu man pranešto Prāšymo aš Jus del Jusu patrotintos Sweikatos iš Urėdo Kancleriaus ir Ministerio ciecoriškūjū Namū bey Žemes Kaimyniškūjū Dawadū maloningay paleidziū, Jums už Jusu wiernā Gzlužyjimā bey Kaltybės Atlikimā ėirdingay pañdėkawodams. Aš niekados ne miršėjū tiek daug Gero Jus pastuJose pentiūse Melūse, kuriūse tokie minetini Daiktai nusidawe, man mano Namams bey Žemei esat padare.

Wyne, Staji Nowemberi 1871.

Franz Joseph.

Grows Beystas tape nū Ciecoriaus per Ponbuczio Sanari, kol jis gyws pateksēs, pramintas o priegtam per Žemes Pasuntini i Engelantā suncezamaji pawadintas; ale jo Wietoje pastojo ungariskasis wyriausysis Ministeris, Grows Andrassy, Ministerumi laukiniu Žemes Dawadū bey ciecoriškūjū Namū, tift dar ne Cieroryštes Kanclerumi.

Ney wiens tūjū, kurie ant ytreikiškūjū Rusifimū daboja, ne gal Beysto Paleidimā suprašti. Ant wienos Rusės mislyjama, Ciecorus toktai darēs, Bėmus arba Gzechus nutildyti norėdams; kad jū Sergetojis Hohewartis pūlēs, turėjēs dabar ir jo Priešininkis pulti; Ciecorus ney po wienos ney po kitos Partijos eiti ne norys. Kiti sako, Ciecorus ant Beysto iš Tieses supykēs esās, kadangi jis Bėmū bey Hohewarto Maišymui ne antscziaus prisistengēs, bet per czielus Menesūs ant to pakajingay nužurejēs ir rūmi Ciecorui daug Apmaudū bey Nesmagumo užangidawēs. Ale kaszin, bau ir tai Tiesā. Kamgi Ciecorus Growā Beystā dar su tolia ypatiška Garbe butu išrėdēs? Ale kur dabar rasīs kita stipri Ranka, kuri Ytreikio Žemes Styrā waldys? Ciecorus twirtaji Styrmonā paleido, Sziepjui dar i Ibegi ne nukakus. O tokiu Styrmonu ne wisur ir ne lengwey galima rasti. Mes Prūsai Beystui rods Delawonės Kaitininkais ne pastojam, mūsų tikras Prietelis jis niekados ne buvo, ale kas Tiesā, tur Tiesā pasilitti, už Ytreikio Palaimā jis wiernay pasirūpino ir istanczius Lopus wis dar sulaišyti išmane. Bet kas bus dabar? Ar ne lengwey kokie norys Susimāšymai galēs atsirasti, kurie ne tiktay Ytreiki, bet ir wisā Ciropa iš Naujo sujudīs? Todel Daugybe Atiubiose Dienose su Kupeczietis ant anos istancziuos Ciecoryštes nužwelgia, norint ir atfartotinay iš Wynota Zinia pareina, kad Pasajus tapšēs išlaidytas ir kad ant Karo ney jokios Priežasties n'iera matyti. — Daugaus Wiešpats te dūda, kad tai Tiesā butu!

†

Iš praėjusiojo Karo Gzieso

wis dar naujū minetinu ogi ir išwierytinu Rusidawimū gannam patirti, kuriū puikiausūsus bey naudingiausūsus Kelewis sawo Skaitytojams papasakoti meilija. O taip ir ėendien.

Ne toli nu Wėrth, tos Wietos, kur 6 taji Augustā pernay Meto wiens pirmūjū kruwinūjū, ale ir Laimėjimo pilnujū Rusiū nusidawe, gul aukštai ant Kalno elsasiskis Baznytkiemis, Frōschweiler wadinams. Karo Wietra perūže ir per ši Kiemā. Szalti Szurpulei per Ūdā bėga, be skaitant, ka tenay gyvenasis ewangeliskis Kunigs Kleins nūg Ibgaszcziuos anos Dienos pasakojā. Anō Pasakotojis ale toks Wyrs yra, kursai ne tift wien žmoniū Darbus aprašo, bet wisur ir Pedas aufšeziausiojo Diwo matyti bey liaupsinti išmano. Ogi tokiu Būdu jis mums ir wienā Rusidawimā, šiam Ibgaszcies Gziese jo paties Namūse nusidawusi, pasakojā.

Kaip Zalnierei wisur wisofius walgomus Daiktus

emę ir pašineše buvo, tai mes sawo Namūse ant Kuno Išklaikymo nieko kito ne turėjom, kaip tikt mūsų dvi Karvi. — Ak, kad tos mums išliktu, tay mes Vadu ne miršim! Kad tikt mūsų mažieji Rudikei šiam Wafarui bey Rytmečziui Maisio turetu, mes Senieji galėsim ir dar pašilauti. Dievs, kufai mus apsaugojo bey gyvus išlaikę, gelbės ir toliaus! — Taip be dumojant ir bekalbant, atsirado viens Officiers su Vultu Zalnierū ant mūsų Kiemo reitay jis nuženge prie Gyvoliū Staldo o po keleia ties Miršniū Zalnierai mūsų Karveles prie Sieto šalin vedės. Iš Išklaikio pašikėle didis Sziaukšmas wisam mūsų Bute! Man pacziam labay baugu rados. Ak laukan išbėgęs prasidryšau tyku Vadu Officiera taipo ikalbinti: „Bon Leitmone, aš dabar nieko nebeturiu, kaip šius keturis mažus Rudikius bey šitas Akis Weršimui! Jeygu Jums galimę, tay turėkit Susimilimo su mumis, palikit man bent wienę tu dwėju Karvjū, jeib aš tus Nabagelus šiam Wafarui pasotinti galėcziau!“ Swetimasis Kareimis sujudints pastojo ir man atšakė: „Bon Kunige, wierskit man; aš patš gana gailūs ir drauge jaučziu su Jumis, ale aš ne galu kitaip, aš esu priweršts, jas Jums atimti, man tujū reik!“ Tay aš šakiau: „Kad taipo yra, tay aš ir pašlujęš Apiera pakajingay dūdu: Imkit Wardan Diewo mano pašlujji Maistę! — Zalnierai nor eiti ir mano Karveles westis, ale Officiers pamodams liepe jiems apšitoti. „Te imkim tikt wienę — Bon? Kunige, kofę Jus norėtumbit palaišyti? „Waišai, šakė Officiers Zalnierems, westit šę antraję Karwę wel i Staldę.“ Su Jodzieis Laupšnimu bey Dekawojimo izengiau aš i sawo Namus, Officiers manę paludėjo, iššpraše Popieriaus bey Plunkšną ir paraše man Kwitę už atimtąją Karwę, potam jis atšiwėikino gražey nu manes šakydams: „Tai yra kruwini Gziesai, Bon? Kunige! Ale ramdykites, juf po tū wel wiskas geriaus pareis!“ — Antroj Dieuoj po tū kruwinujū išgastingujū Nusidawimū, man nu Karo Lauku pręgręžus, šėdėjau aš Walandę Stalboj podraug su Manaisėis. Mums daug Ašarū iš Akū tekejo, apie Nusidawimus šiu Dienū be kalbant, o Dujaujimai, iš Szirdies Dugno file, pašikėle Diewopi: tay su wienu Sykiu mes išgirdom Kiemo Wartus atšokant ir pamatem wienę Karwę, kuri blaudama ant Staldo linkui bėgo. Mes kone wiršdami laukan išwirtę radom musu antraję išwestąją Karwę šakė paliktosios be stowint! Sutraukytojo Sėto Gals kabėjo jei prie Kalso, o Bienelio skanuji Maistę nu wafaryškėzios Dienos ji dar teb' turėjo Tęšmenije ir mums wel parneše! Kas toktai jaučza, te apmishja musu Dziaugšmę! Mes iš Nusidawymimo lyg nutremtęzcion stowėjom. Tu geraiš Diewe, kofš Tu meilings

bey susimilštas esi! Iš Diešos, Tu Dujaujimą Bėdūju išklauskai Wiešpatie, o ju Szirdis pašit, kad Lawo Auis ant to daboja! — Bet kaip tas mielais musu Gywolis pas mus pargryžo? Tę Karwę mes iš swetimo Kiemo buwom game, o ir per Wafarę Stalde šerama, ji niekados ant Lauko ne buvo buwusi! Kas jei Gryžkeli parode? Argu Wiešpats anam Officierui Paraginimą buvo dawęs, kad jis sawo Wyrams Paliepinę dūti turėjo, mums musu Karwele wel sugražinti? Toktai mes ne žinom. Tikt tiek mes tikray žinom, kad Diewo Susimilimas ję mums iš Naujo padowanajo. Priegtam mes gamow patirti, kad ir musu Karveles Pašaro ne stokojo, faczeig Karš mušū Skune powisam ištuštingš buvo. Ir tomį mus Dangaus Wiešpats iki Būties dywinay aprupino!

Wisofia Zinia.

— Musū karaliskoji Ministerija yra tę Statymę Deputiertbucziui ant Iwelyjimo ir Britarimo idawusi, kad reiktant Gelžkeli tarp Tilžės bey Klaipėdos ant Karalystės Raštės podraug su geležiniū Tiltu per Riamuno Upę budawoti. O Deputiertbutis jau ir išrodes, kad jis noris tam sawo Britarimą mielay dūti. Ale at Bėdę tame Statymę pašakhta, kad tę Darbą ne reiktant pirmjaus pradėti, kaip tikt kas Kreizai, per kuriš Gelžkeliš eisš, tam reikalinggi. Gruntę dyša dawę, o Tilžės Kreizas to ne nor apšimti. Klaipėdikškie bey Sziltarcziamiskie yra Gruntę dawę.

— Musū Išklaikio Wismarkis yra Francuzijōs Waldonui Tjėrui šakydinęs. Jey Francuzijoje dar Syki kas iš Musiškiū bujęs nužudytas ir Mazbaininkas pašilikšš ne forawotas, kad tada musū zalnieriskosios Wyriausybės saw iš Francuzū pacziū, gal buti ir iš pat Aukšcziausiusū saw per Ašstatę imšę tę jie norėšę. O jey ir šmirtingieji tarp Francuzū arba per šmirtingus Latkomejie nešliausę, prieš mus dukti, šaukti ir žmones kiršyti, tay reiksent daugiaus Waiskū i Francuziją išusti, jeib Francuzai ne dukdami Musiškius ten stowincziūsus apniktu ir jūš per šilpnus rasdami, jiems rasi bene Iškados padaryti galėtu. Musū Ciecorius buvo ketinęs sawo Waiskus iš Francuzijōs pirmjaus išimti, ne kaip Pakajans Daryme suderėta. Ale kad Francuzai prieš mus durnowę ne liausis, tay Musiškie Waiskai ten dar ilgiaus gaus pašilikti. Toktai Wismarkis Tjėrui šakydino. Francuzū Waldonas beje rodos šmirtingas budams išpazįstas, kad musū Waldzia kitaip daryti ne galinti. Ale kaip šitas musū Wismarkio Grumzdimo

Zodis Francuzijoje wisur zinomas pastojos, tay pakilo per wisas Francuzų Ceitungas toks nelabas Szauksmas prieš mus, kad baugu.

— Paryze, Lyong ir kituse didziuse Francuzijos Miestuose daug Szilkų Ceikiu audziama. Dabar Karui pasilowus francuziskieje Szilkų Fabrikininkai matydami, kad jų Fabrikes daug Iškaddos tur ne gana Pirkeju turedamos, yra pradeje numanyti, kad jie su jawo Atsikhyrimu uū Wokietijos saw patys Iškaddos pasidarą. Todėl jie yra i Berlyną ar sawo Paslus atsiuntę ar patys atkelawe, bandydami su Musiskieis Kupczieis wél is Naujo i Kupczytę istoti, bau tie jiems ne wél kaip pirm to šilkinu Ceikiu nupirktu. Ale tie yra tam Tarpe ispažinti game, kad Wokietijoje auktieje Szilkai ney prastesni ney brangesni n'esa už francuziskius ir todėl jau dabar nū Francuzų taip daug ne perka, kaip ikšiol.

— Musų Firštas Bismarkis tur felis didzius Dwarus, kuriu wyriaušyšis Wardu Warzyn, Pumarium Prowincioje. Ant šitu Dwaru randas kaip ant kitu didziu Dwaru paprasta, tas Itaisymas, kad Kumeceziei Algū Wietoj Sklypgalius Lauko gaima, kur jie saw Jawu pasifeti ir Kopyciu pasifoditi gal. Š to atšieit, kad tokie Kumeceziei wisur ant Dwaru šwentaję Dieną menkay šwēsti te gal. Nesa per Nedelę ant Pono Lauko dirbti turedami jie šwantaję Dieną saw pacziu Dirwas apdirbti tur. Taip šlowejo su Kumecezieis iki šiol ir ant musu, Bismarkio Dwaru. Toktai patres Firštas sawo Dwaru Inspekteriams nurafe: „Tay ne tur toliaus eiti. Aš ne noriu, kad ant mano Laukū Darbininkai Diewni arigitu kas Diewo yra. Kad mano Kumeceziei sawo pacziu Lauką apdirbti tur, arba kad jų Jawai nunokę ir tūsius numalyti reikia, tay jie pirma tur eiti, o ne aš. Szwentu Dienu Darbas tur liantis. Jiems tur Wale buti, šiofiomis Dienomis sawo Darbus atlikti.“ Tay dawadyjo Firštas Bismarkis, o jo Szeimyna, matydama, kaip jis už ję rupings, dabar pašprocewoja, kiek tikt imandydama už sawo Pono Naudą taipo wiernay, kad jis is to ney jokiūs Iškaddos ne tur.

— Pakaju su Francuzais be darant ir wyriaušise Dalykuse dėl to i Sutikimą parėjus dar feli menkesni Dalykai ušsiliko, dėl kuriu Keikals pastojos, tarp Musiskiu bey Francuzų Susnekejimų laikyti. O tai ir nusidawe Frankfurto Mieste, šale Maino Upės gulincziame. Szitie Susnekejimai, kuriuse Francuzai, norint pergalėti, kaip isdykė Kietsprandziei isširode, ilgus Menesius trukus pirm Triumpo ant Galo parėjo. Wisi šitie Pakajaus pridėrinieci Su-

šnekejimai tape i 18 Artikelius arba Peršmus susrašyti, ir rodos, kad dabar tas Dalykas gatams pastojės. Ale štay, kas nusidawe. Kaip Francuzų Ponams reisejo po anūm Sutikimo Raštu sawo Wardus pasirašyti, tay jie atšake: Jie pirmiaus ne pasirašyje, pirmueng wisi Francuzai, kurie šiczion prie musu dėl wisotiu Nusidėjimų ir Piktadejysziu Kalejimųse laikomi, ne busę wisi walni paleisti. Nesa daug Francuzų šiczion Šifanguse budami labay ne gražey pasiélge ir tokiu Piktadejysziu išprowyjo, dėl kuriu ir musu pacziu Žuones, kad jie tus išprowyje, Kalejimais korawojami ir dėl kuriu šitus Nešwankelius Francuzus musu Širiktai yra ant Kalejimų Korawonės prasudyje. Dabar Francuzų Ponai nor tūsius walnus ir Korawone n'atlikus išgauti. Bet musu Bismarkis ant tokio Francuzų Prasimanymo atšiliepe: Nieku Budu! Jie tur sawo pelnytaję Korawonę atlikti. Kaip dabar su anomis susneketomis Pakajaus Pridėtomis bus, tai mes ne zinom.

— Ne per seniey prapūle Berlyne is Puswezimjo kolia 10 Tukstancziu Doreliu Aukso Piningu, kurius wiens Piningu Kupcius buwo ant Pusto uzdawes. Wisis tūczies tūjaus pūle ant Pustkundktiero Pesh, kad tas buses tą Wagystę išprowyjes. Šis tape todėl isodintas ir ant jo Prowa laikyta. Ale kadangi ne galima buwo, jam tą Wagystę išrodyti, ray ji turėjo wél walną paleisti. Tacziau Policeijes Urėdininkai ant jo wijo Weikimo, šlapczyey dabojos, bau prie jo ne kaip nors kas anū prapūlusiu Piningu paširodise. O jų Uzdabojims ir ne buwo nūprošnas. Nesa ką maczyj tiek daug Tukstancziu Piningu turėti, kad ne galima, tūsius wartoti ir už tūsius nors Kartais šio bey to Gero nusipirkti. Uzdabotojei pajuto, kad Kundktiers Pesh su wienu Syku pradėjo dangiaus Piningu isleisti, ne kaip pirm to. Jie ji is Režiniu užklupo ir jo Namuse Peršepšojimų laikydami rado anū prapūlusiuju Piningu Pažymjus, o dabar a. 3 newiernasis Urėdininks su jawo Paczia is Naujo šed Kalejime.

Preke Karaliauczuje 6. Januariju

Ant Turgaus Jawu menkay pareit. Kwiecziei 90—105 Sgr. Rugiei 58—64 Sgr. Mieziei, did., 45—55 Sgr. Mieziei, maj., 45—50 Sgr. Awijos 28—35 Sgr. Žirniei, rain., 75—90 Sgr. Žirniei, balt., 65—75 Sgr. Roputes 28—30 Sgr. Szienš 26—30 Sgr. už Cent. Sziaudai 14—15 Sgr. Swiestas 10—12 Sgr. už Swarg. Kiausieci 7—9½ Sgr. Mandelis.